

F. t. l. vedr. rettens pleje. (Nævningers og domsmænds udtagelse).

Til § 89.

Bestemmelsen svarer til § 98 a.

Til § 90.

Bestemmelsen svarer til § 98 b. Da ændringerne i kapitel 9 i vidt omfang bringer reglerne om udtagelse af nævninger i overensstemmelse med reglerne om udtagelse af domsmænd, har man kunnet forenkle reglerne om domsmænd ved i videre omfang end hidtil at henvise til reglerne om nævninger.

Til § 92.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til § 98 c, stk. 2,

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 98 c, stk. 3 og 4, § 98 b, sidste punktum, og § 66, stk. 3.

Til nr. 9.

Bestemmelserne om stævningsmandens vederlag for forkyndelser findes i øjeblikket i retsafgiftslovens § 28. Vederlaget udgør i borgerlige sager 2 kr. for hver person, for hvem forkyndelse sker, medmindre sagens genstand er under 200 kr., i hvilket tilfælde vederlaget er 1 krone. For forkyndelser i straffesager og i beneficerede sager, samt for forkyndelser i første instans i faderskabssager, er vederlaget 1 krone for hver forkyndelse. For forkyndelse af kendelser om udpantning er vederlaget 50 øre. For andre forkyndelser, som det efter lovgivningsmagten påhviler stævningsmanden at udføre, er vederlaget 1 krone for hver person, for hvem forkyndelse sker. Kræver hvervets udførelse, at stævningsmanden er fraværende fra sit hjem over 6 timer, tilkommer der ham dagpenge, 4 kroner med tillæg af 2 kroner for hver 6 timer, han udover 6 timer er fraværende fra hjemmet.

Bestemmelsen om stævningsmandens vederlag hører ikke naturligt hjemme i retsafgiftsloven. De i øvrigt i loven omhandlede retsafgifter er afgifter til det offentlige, der indbetales til rettens kontor. Vederlaget til stævningsmanden tilfalder ubeskåret denne og betales direkte til stævningsmanden af den, der har begæret forkyndelsen foretaget. Vederlaget til stævningsmanden ligner derfor i højere grad de i retsplejeloven fastsatte vederlag til vidner og syns- og skøns mænd end de i retsafgiftsloven omhandlede retsafgifter. Det foreslås derfor at flytte reglerne om vederlag til stævningsmanden til retsplejeloven.

Retsafgiftsloven trådte i kraft i 1919 samtidig med retsplejeloven. Ved lov nr. 68 af 19. marts 1947 fordobledes det i retsafgiftsloven fastsatte vederlag til stævningsmænd. Siden da er der ikke sket forhøjelser af stævningsmændenes vederlag. Den udvikling i priserne, der har fundet sted siden 1947,

nødvendiggør, at der nu sker en å jour-føring af størrelsen af vederlaget til stævningsmændene på samme måde, som der i de sidste år er sket en å jour-føring af vederlaget til nævninger og domsmænd og af vederlaget til vidner. Det lave vederlag har bevirket, at der mange steder har været vanskeligheder med at få egnede folk til at påtage sig hvervet som stævningsmænd. For at muliggøre, at der også fremefter sker en å jour-føring af størrelsen af vederlaget i takt med prisudviklingen, foreslås det at give justitsministeren hjemmel til at fastsætte det stævningsmændene tilkommende vederlag, fremfor at størrelsen af dette vederlag lægges fast i loven. Fastsættelsen af vederlaget vil ske efter forhandling med finansministeren.

Bestemmelsen i retsafgiftslovens § 28, stk. 5, hvorefter justitsministeren fastsætter vederlaget for forkyndelse ved postvæsenet, er ikke overført til retsplejeloven, idet den i medfør af postloven udfærdigede bekendtgørelse nr. 23 af 13. januar 1962 i § 4, stk. 16, indeholder takster for anvendelse af afleveringsattest.

Til nr. 10.

I § 167 bestemmes, at de almindelige forkyndelsesregler kommer til anvendelse ved forkyndelser over for militære med de af forholdets natur flydende lempelser. Ifølge militær retsplejelovs § 16 sker alle forkyndelser for og tilsigelser til militære gennem den pågældendes militære afdeling ved dennes foranstaltning. Denne regel gælder dog ikke forkyndelser i borgerlige sager, der ikke angår militære tjenesteforhold, og borgerlige straffesager, hvor tiltale er rejst, inden den pågældende gav møde ved forsvaret. Forsvarsministeriet har over for justitsministeriet udtalt, at man intet har at erindre imod en ordning, hvorefter forkyndelse også i disse sager kan foretages gennem de militære afdelinger, såfremt der er tale om forkyndelse over for kaserneret personel. Ved tilføjelsen til § 167 giver man anvisning på at anvende denne ordning, der i de fleste tilfælde vil være særdeles hensigtsmæssig. Tilføjelsen er ikke til hinder for, at forkyndelse foretages efter de almindelige forkyndelsesregler, hvor dette måtte være praktisk.

Til nr. 11 og 12.

Ændringerne skyldes en forrykkelse af stykbe-
tegnelsen i § 6.

Til nr. 13.

Ændringen betyder, at de i straffelovens § 172 og 173 nævnte dokumentfalskforbrydelser ikke længere skal pådømmes af landsretten under medvirken af nævninger, men af underretten under med-